

פרק ב:

יונה נזרק אל הים ונבלע על ידי דג גדול. מכיוון שהוא לא מתפלל אל ה', ה' מעביר אותו לדגה מעוברת ששם יותר צפוף. כעת יונה קורא אל ה' ומתפלל אליו בצר לו.

למרבה ההפתעה, נתח מכובד מתפילת יונה הוא הודיה ושבח לה'.

ראב"ע- יונה יודע ברוח קודשו שינצל ועל כן הוא מודה לה' כבר עכשיו.

הרב מ' הירש- יונה מבין שה' הציל אותו והוא חפץ בחייו. למרות שהוא בים, ה' הביא דג (ואז דגה) שיבלעו אותו ולא יחנק. יונה מבין שעליו להודות לה'.

אך מדוע יונה לא מבקש סליחה על בריחתו? נראה שיש ליונה על ליבו עוד טענות, אך הוא מבין את גודל הנס שנעשה לו ומבקש להשאיר את הטענות למקום אחר.

הדג מקיא את יונה אל היבשה.